

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"פ 8581-11-09 דבח ואח' נ' ICQ

בפני כב' השופט יונה אטדגי

המבקשים 1.גמליאל דבח
2.ליאת דבח

נגד

המשיבה חברת ICQ

פסק דין

1. המשיבה היא חברה המפעילה תוכנת מסרים מיידיים דרך אינטרנט, באופן שבאמצעות האינטרנט ניתן לשלוח מסרונים לטלפונים ניידים.

המבקשים, אב ובתו, קיבלו במהלך חודש אוקטובר 2009 במכשירי הטלפונים הניידים שברשותם מספר מסרונים בעלי אופי מאיים, משולח אנונימי. הסעד המבוקש בתובענה הוא, כי המשיבה תמסור למבקשים את פרטיו של שולח המסרונים, וזאת כדי להגיש תלונה מתאימה למשטרה. המשיבה מתנגדת לבקשה בשל מספר טעמים, שידונו להלן.

2. טענתה הראשונה של המשיבה היא לחוסר סמכות עניינית. לטענתה, הסמכות העניינית לדון בתביעה לחשיפת זהותו של משתמש אנונימי באינטרנט נתונה לבית המשפט המחוזי. הדין עם המשיבה.

תביעה לחשיפת פרטיו של גולש/משתמש אנונימי ברשת אינטרנט, כשהיא עומדת בפני עצמה, איננה מנויה בין התביעות, שבית משפט השלום מוסמך לדון בהם בהתאם לסעיף 51 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד – 1984, ולכן הן מצויות בסמכותו השיורית של בית המשפט המחוזי, בהתאם לסעיף 140(1) לחוק הנ"ל. כך נפסק בשורה של פסקי דין, ראו למשל: ת.א. (ת"א) 44885/06 פלוני אלמוני נ' אקרמן (2007); בר"ע (חיפה) 850/06, 1632/07 מור נ' ידיעות אינטרנט (2007); ה"פ (ת"א) 200357/07 וואלה! תקשורת בע"מ נ' קולקר (2007).

כך היא התביעה דנן, שלא הוגשה כסעד ביניים לצורך תביעה עיקרית אחרת, אלא כתובענה עצמאית לצורך שמחוץ לכותלי בית המשפט: הגשת תלונה פלילית למשטרה.

3. למרות האמור בסעיף 101(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984, אינני מורה על העברת התובענה לבית המשפט המחוזי, בעל הסמכות העניינית לדון בה, משום שהמחלוקת בערכאות המשפטיות בשאלת חשיפת זהותו של גולש/משתמש באינטרנט כבר הוכרעה על

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"פ 8581-11-09 דבח ואח' נ' ICQ

ידי בית המשפט בעליון בפסק הדין ב-ר"ע 4447/07 מור נ' ברק אי.טי.סי (1995) החברה
לשירותי בזק בינלאומיים בע"מ (2010).

בית המשפט העליון דחה את הדרישה לחשיפת זהות הגולש/המשתמש, בקובעו, שלא
קיימת כיום מסגרת דיונית הולמת למתן צו המורה לחשוף את זהותו של גולש אנונימי ואין
"להמציא" מסגרת כזו כ"חקיקה שיפוטית".
נמצא, שאין כל טעם בהעברת התובענה לבית המשפט המחוזי, בהיותו מחויב להלכת בית
המשפט העליון.

4. יצוין, כפי שנקבע בפסק דין מור הנ"ל, כי כאשר מתבצעת באינטרנט עוולה שהיא גם עבירה,
קיימת אפשרות לנפגע להגיש תלונה וחזקה על רשויות האכיפה שתפעלנה את סמכויות
החקירה והבדיקה המסורות להן מכוח דין.
במקרה דנן, המבקשים כבר הגישו תלונה במשטרה ולא פורט מה נעשה בעקבותיה.
אם התלונה עדיין רלבנטית, ואם המשטרה תסבור שהדבר מצדיק זאת, היא תעשה בכלים
שברשותה את הדרוש על פי חוק לאיתור זהות המבוקשת.
אם המבקשים סבורים שהמשטרה לא טיפלה כיאות בתלונתם, פתוחה הדרך בפניהם
לתקוף את פעילותה או חוסר פעילותה בדרכים המתאימות.
כך או כך, בית משפט זה אינו הערכאה המתאימה לכך.

5. תוצאה:
התובענה נדחית.
מאחר והלכת בית המשפט העליון בעניין מור הנ"ל ניתנה לאחר הגשתה של תובענה זו,
אינני מחייב את המבקשים בהוצאות.

ניתן היום, ד' תשרי תשע"א, 12 ספטמבר 2010, בהעדר הצדדים.

יונה אטדגי, שופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"פ 8581-11-09 דבח ואח' נ' ICQ

1
2